

NAGYKUNSAÁGI HIRLAP

A KARCZAGI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felelős szerkesztő: Klein István.	Megjelenik vasárnap és szerdán. A lap szellemi része a szerkesztő, más küldemények a kiadóhivatal címére küldendők. TELEFONSZÁM: 17.
Egész évre	8 korona.		
Félévre	4		
Negyedévre	2		
Egyes szám ára 8 fillér.			

Külügyi vita.

A külügyi vita a magyar delegáció teljes ülésében véget ért. Már a külügyi albizottságnak tartalmas és magas színvonalon álló tárgyalása bő anyagot szolgáltatott úgy a bel-, mint a külföldi közvéleménynek a külügyek iránti érdeklődés felébresztésére. Igen sok nézet, eszme és ötlet hangzott ott el, amelyek alkalmasak voltak arra, hogy az illetékes tényezők azokat megvizsgálják s a jövő külpolitika irányításánál és vezetésénél, mint a magyar politikai közvélemény megnyilatkozását mérlegelés tárgyává tegyék. Az albizottságnak alapos és részletes tárgyalása után arra lehetett volna következtetni, hogy a teljes ülés már csak a formalitásnak jellegét fogja magán viselni s azon — mint eddig rendszerint történt — az előadónak jelentését talán néhány általános és felszínen mozgó kijelentés mégtétele után tudomásul veszik. Azonban nem így történt. A teljes ülés négy napon keresztül tartott s a vita a delegációk tárgyalásainak szűk medréből kilépve, felölelte a külügyi kérdéseknek összes komplexumát.

Az egész világon, még azoknál az államoknál is, amelyekben az alkotmányosság a lehető legtökéletesebb alakban jut érvényre, sőt köztársaságokban, hol a népakarat döntő hatalma és annak megvalósítása biztosítva van, a külügyek intézése főképpen az államfők kezébe van letéve s a diplomácia működése sohasem áll oly nyilvános és az egész nép által megbizottait által gyakorolt szigorú ellenőrzés alatt, mint az a belügyek intézésénél történik. A fejlődés során a nemzetek mind nagyobb mértékben követelik ugyan befolyásuknak a külügyekre vonatkozó érvényesülését, azonban már azok természeténél s némelykor éppen az állam érdekében szükséges titokzatoságnál fogva gyakran megtörténik, hogy igen fontos, az állam és nemzet egész jövőjére kiható nagy külügyi kérdések éveken át a diplomácia konyhájában a diplomata szakácsművészek munkájának tárgyai, s a nemzetek már csak bevégzett tények elé állíttatnak.

Annál öröndetesebb tehát, hogy az idej magyar delegáció felhasználta az alkalmat, hogy komoly tanulmány tárgyává téve a külügyi politika kérdéseit, annak elsőrendű fontosságát méltatva, nemcsak felületesen beszéltek, de bele is szóltak a külügyekbe s azok

kat lelkiismeretes tárgyalás alá vették. Mert a külügyi politika igazán helyes, egészséges és az állam javát és érdekét szolgáló irányba csak akkor fejlődhetik, ha az nem csupán a koronás főgondolkozásának, s a legszorosabb tanácsadói nézeteinek felel meg, hanem kongruens a nemzet kívánalmaival, javával és érdekeivel.

A tárgyalás anyagából megállapítható, hogy ma is erős alapokon nyugszik a hármasszövetség, amely nemcsak az európai békének legerősebb, leghatalmasabb biztosítója, de a szövöttezett államok közös érdekei biztosítására is legalkalmasabb. Nem volt azonban fölösleges rámutatni ennek a szövetségnek igazi természetére, melylyel alig volna összeegyeztethető, hogy egyik állam a másiktól netáni kétséges jogalapokon nyugvó hatalmi érdekeinek oly támogatását követelje, vagy igényelje, amely a szövetség tartalmából nem állapítható meg. És így helyesen fejtették ki delegátusaink a marokkói kérdésben azt az álláspontjukat, hogy a francziák a rend helyreállítására irányuló akciójukban ne akadályoztassanak, de a megfelelő diplomáciai támogatásban részesíttessenek.

előre a fejét és zavartan nézett a leány arczába.
— De hisz ez, Gitta, ez az idő . . .
A leány elérte, mit akar mondani és egy szomorú, futó mosolylyal tette hozzá:
— Igen, ez az idő nem a mi időnk, de én nem is azért járok ide. Csak nem gondol olyan közönséges teremtsnek, hogy ide, a művészek közé is elhozzam a . . . a . . .
— Ne mondja ki, Gitta, — szölt a fiatal ember gyöngéden s megfogta a leány kezét.
— Miért ne? — mondta a leány szomorú mosolylyal. — Igen, de nem hozom el a bűnomet. Ez az egy óra, amit itt egyedül, ebben az egyszerű öltözetben, ki nem festett arccal töltök el, ez az én purgatoriumom, ez az én lelki és testi tisztulásom. Lássá, így vagyok a könyvekkel és a színházzal is. Ha a bűnomet viszem a piacra a színházakba, kifestve, feltűnő, elegáns toiletteben megyek el az érzéki, izgató darabokhoz, de ha a lelkelemnek szüksége van a maga tiszta, gyönyörű táplálékára, bekö-

TÁRCZA.

Gitta és Lajos.

— A „Nagykunsági Hirlap” eredeti tárczája. —

— Itta: Lux Terka. —

— Ni, ni! Jó napot, Lajos!

— Jó napot, Gitta!

— Hisz én azt hittem, hogy . . .

— Jól hitte, nem voltam idehaza. Két napja érkeztem, lenn voltam a Rivierán.

— Meleg van ott?

— Nekem nem volt.

— Miért nem megy Afrikába?

— Voltam.

— Ott is fázott?

— Mindenütt fázom, Gitta.

A leány ránézett és egy sóhajtást elnyomva, leült a kanapéra, a fiatal ember mellé.

Délután két és három óra között volt az idő s rajtuk s a teremszolgákon kívül egy lélek sem volt az egész műcsarnokban. Az idő különben is ködös volt, bizonytalan félvilágosság űlte meg a képeket s valami

lilásanvörös, a bimbózó orgonavirághoz hasonló színeket vetett rájuk a termék üveg teteteje.

A leány kis fekete kabátját kigombolva, szomorúan babrált a keztyűje gombjával és hallgattak mind a ketten.

Dús, fekete haju, nagy tengerzöld szemű leány volt, finom, élezett profillal, de arcának bőre kissé hervadt és petyhüdtnek látszott s bár most egy makulányi festék sem volt az egész arcán, mégis látszott rajta, hogy olyan arc, mely kendőzéshez van szokva.

A fiatal ember, egy huszonhat-huszonhét év körüli, szőke, szép, betegesen sápadt fiú, gyöngéd tekintettel nézegette a leányt, aki érezte ezt a tekintetet, de nem merte felemelni a szemét. S hallgattak.

Végre a fiatal ember megszözlalt:

— Gyakran jön ide?

— Minden kiállításakor eljövök egy párszor.

— S mindig ebben az időben jön?

— Igen, — felelte a leány.

A fiatal ember érdeklődve nyújtotta

Éppen úgy helyénvaló volt annak hangoztatása is, hogy az Olaszországban — a külügyminiszter előadása szerint ugyan örvendetesen mérsékletnek induló — irredentizmus nem igen egyeztethető össze a fennálló szövetség követelményeivel.

Igen jelentékeny részét lefoglalta a tárgyalás anyagának a macedon kérdés, amelyben ugyan a külügyminiszter álláspontját és politikáját a delegáció általánosságban helyeselte, de nem minden alap nélkül mutattak rá egyes felszólalók, hogy a mürzstegi egyezményben megállapított reform akció ezideig nem járt a kívánt eredményekkel. Míg tehát egyrészt jogosult az az óhaj, hogy hatékonyabb és erélyesebb módon törekedjenek Macedóniában pacifikálni, másrészt különösen kell vigyázni, nehogy bármelyik állam esetleges érdekepolitikája érvényesüljön, szemben az érdekelt hatalmak azon megállapodásával, hogy ott terjeszkedni nem akarnak.

Ugy Magyarország, mint Ausztria gazdasági érdekeire nézve igen fontos irányzatok érvényesülése mutatkozik a külügyminiszternek és osztályfőnökének általában kereskedelmi érdekeinknek a konzulátusok útján hatékonyabb képviselése tekintetében kifejtett programjában épp úgy, mint a balkáni vasutakra vonatkozólag előterjesztett terveiben.

Ma, amikor minden állam legfőbb törekvése új piacokat szerezni s mikor az államok küzdelme a gazdasági téren vitatik meg, a diplomáciának feladatát első sorban ebben az irányban kell fejleszteni. A Balkán-államok földrajzi helyzetének legegyszerűbb folyománya, hogy a kelet első sorban a mi kereskedelmünk, iparunk és mezőgazdaságunk részére legyen nyitva s igazán súlyos mulasztások terhelik e tekintetben a külügyek eddigi vezetőit, mert érdekeinket elhanyagolták, úgy hogy a Balkán-államokba sokkal távolabb fekvő országok ipara és kereskedelme fészkelte be magát.

töm a fejemet, kötényt kötök magam elé és a karzatra megyek fel.

A fiatal ember izgatottan, kipirult arccal nézett a leányra, azután hátravetette magát a kanapén és lehunyta a szemét. Megint nem szóltak egy darabig.

— Szép ez a francia kép itt, — szólalt meg egy idő múlva csendesen a leány — ez az őszi verőfényben hulló levelek között ülő, szomorú női alak. Magának is tetszik, Lajos?

— Nagyon — sugta a fiatalember s egy perccel később még halkabban tette hozzá: — mintha csak az édesanyámat látnám.

A leány szinte belesápadt a boldogságba, hogy ez a hallgatag, különös és finom lelkű ember az anyját említette előtte, de nem mert szólni, csak nagy zöld szemével szinte kinzó epedéssel nézett a fiatal emberre és szivdobogva leste, hogy az anyjáról, bizonyosan valami szent asszonyról, beszéljen előtte.

S a fiatal ember, arcának előbbi pirosságát mindjobban elveszítve, sápadtan, csendesen, most a képre nézve beszélt:

A külügyi képviselőben államunk önállósága megközelítőleg sem domborodik ki oly mértékben, amint az feltétlenül jogos és kívánatos, sőt igen sok esetben teljesen elhomályosul ez; továbbá nyelvünk sem talál oly méltánylást és teret, mint amilyen ezt kétségtelenül megilleti. Mintha azonban — bár még igen halványan — jelek mutatkoznának abban a tekintetben, hogy a külügyekben is a törvényeink által föltétlenül biztosított paritás érvényre emelése megkezdődött s a magyar nyelv is bizonyos — bár igen csekély — mértékben méltánylásban részesül.

A tárgyalások során adatokkal bizonyították, hogy Romániában a magyar állam ellen az irredentizmus mily nagy mértékben lábra kapott s onnan szítják a magyarországi románokat is államellenes akciójukra. Ez irányban is hatékony eljárásra lesz szükség.

Amidőn a magyar delegáció Aehrenthal báró külügyminiszterrel szemben egy igen súlyos botlása után is oly lojális magatartást tanúsított, ezt csak abban a reményben tette meg, hogy jövő működésével be fogja bizonyítani, hogy Jogos követeléseink érvényre emelésénél tárgyilagos és igazságos alapra fog helyezkedni.

Husz Ábrahámot felakasztották.

Karczagiak beszéltek Bali hóhérral.

— Saját tudósítónktól. —

1906. év december 22-én Máramaros megyében Petrova és Visóvölgy között a Ronkél-dűlőnél éjjel a petrovai postajáratot mely 31.000 koronát szállított, kirabolták s a postakocsist, Hontó Vasilyt és a postát kísérő csendőrőrmestert orozva megtámadva, agyonverték. A megindult vizsgálat 1907. év január elsejére a tetteseket kézrekerítette. A gyilkosok nyomára az összpontosított csendőrség egyik csendőrőrmestere, Illés Mihály, akkor huszti, most máramarosszigeti járásőrmester akadt.

Igy ült mindig a kertben, szomorúan és várakozva, mindig várakozva. Még a fekete selyemkendője is így volt a vállára téve s ugyanilyen leheletszerű, finom alakja volt. A haja sötét, buzaszöke, a szeme mint a felkavart tó vize s a lelke csukott könyve az asszony szenvedésének. Néma és hangtalan, mint a szíven lőtt madár, a hangja gyógyítóbb minden balzsamnál s a szava meggyőzőbb minden tanításnál.

— Ki vagy te? — kérdeztem tőle, mikor kis fiú voltam s ölében ülve nézegetünk ki ablakunkból a befagyott folyóra, a fehér hegyekre s az öreg Babett, akit olyan régóta ismertem, mint az édes anyámat, a másik ablakmélyedésben hallgatva ült rokkája mellett.

— Én az Isten szolgája vagyok, — mondta az anyám, — akit azért küldtek a földre, hogy egy nagy hosszú uton, melyen te járod az életet, én egy kis csöngettyűvel mindig előttem járjak és figyelmeztesselek, ha rosszul találnál lépni, vagy eltévesztenéd az utat.

— Hát én ki vagyok? — kérdeztem azután.

Gyanuja alapján elfogta Mihálka János petrovai lakost. De szabadlábra engedte két nap múlva, aztán megfigyelte és negyed nap ismét befogta. Erősen vallotta. Mihálka végre megtört, vallott.

A Kuria a védők semmiségi panaszai folytán szeptember 16-án foglalkozott az ügygel s az első bíróság ítéletét helybenhagyta.

Halálos ítéletről lévén szó, az igazságügyi minisztérium a bíróságok végzését fölterjesztette a királyhoz. A király döntése pénteken érkezett le a máramarosszigeti törvényszékhez.

Az ítélet vasárnap délelőtt féltíz óra körül hirdették ki Husz és Mihálka előtt. A törvényszék körül óriási közönség, különösen a zsidóság izgatott, mert emberemlékezett óta Magyarországon zsidót nem akasztottak. A törvényszék folyosója tele van ügyvédekkel, bírákkal, jegyzőkkel, törvényszéki tisztviselőkkel. Mindenki látni akarja a halálraítélteket.

Binder Mihály fogházfelügyelő és két börtönőr vezették őket fel. Elöl jön Husz Ábrahám. Sápadt. Fejét felveti. Utána Mihálka. A fogházban szakált növesztett és meghízott.

Az ítéletet zárt ülésben hirdették ki s közel két órát vett igénybe.

Előbb az esküdtszék ítéletét ismertette Várady elnök. Azután a Kuriát. Mikor felolvasta, hogy a Kuria a halálos ítéletet helybenhagyta, Mihálka ájultan rogyott össze.

Husz megtörve, de azért nyugodtságot színlelve állott. Nem tudta ugyan, hogy mi vette le a lábáról Mihálkát, mert ő magyarul nem ért, csak oláhul és zsidóul. Azután a királyi döntést olvasta fel az elnök.

A király Mihálka büntetését kegyelemből életfogytig tartó fegyházra változtatta, míg Husz Ábrahámmal szemben a halálos ítéletnek a törvény és rendeleteknek megfelelőleg való végrehajtását rendeli el.

Mihálka könyezve fogadta az ítéletet és hálás szavakat rebegett. Husznak Darvay Sándor román tolmács magyarázta a királyi döntését. Husz cinikus nyugalommal fogadta az ítéletet, majd így szólott:

— Most azután már végezzenek velem, de minél gyorsabban!

— Hogy te ki vagy? — szól az anyám és magához szorított, de nem felelt. Csak könnyeinek melegét éreztem fejemen. Ez volt az anyám, Gitta...

S térdére könyökölve nézte az őszi verőfényben ülő nőalakot. S hallgattak. A leány szemének színét nem lehetett látni a könyvtől s egyszer csak így szólott:

— Egy nagy vizpartján laktak, ugyebár, Lajos? Télen, nyáron mindig ott. Futórozsza borította a házuk falát s hosszú, nagy kulcsal nyílt a tölgyfa kapujok. A szobájuk kárpitja tompaszínű volt, a függönyeik régi selyemből valók s az almáriumok karikái ezüstfényesen csillogtak. Nagy üvegedényekben lila és kék virágok álltak s az üvegburával leborított órák olyan volt a hangja, mintha messze, sok, sok fal mögül csendülne keresztül. És az ablak mellett, ahonnan legmesszebb lehetett el látni a hegyek felé, ott állt a zongora. Régi ébenfa zongora, megsárgult billentyűkkel és csak naplemente felé nyitotta fel a buzaszöke hajú, szomorú szemű asszony... Naplemente felé, mikor a nagy távolságban

Azután kérte, hogy atyját és feleségét hívják el hozzá, mert, mint mondá, szeretne még velük utoljára beszélni. Az ügyészség még szombaton intézkedett, hogy Husz rokonai távirati uton értesítsenek a vasárnap végbemenő ítélethirdetéséről.

Husztot az ítélet kihirdetése után a börtönörök cellájába kísérték, melyet siralomházzá alakítottak át. Állandóan két fegyveres börtönőr volt mellette.

Atányi főügyész helyettes értesítette a zsidó rabbit, hogy részesítse vallási vigasztalásban az elítéltet, azonban úgy az orthodox, mint a szefárd rabbi elutazott a városból. Erre a zsidó hitközség Lebovics Samu hitközségi tagot küldte Huszhoz, aki azonban nem szívesen fogadta őt, csak annyit mondott: — Örvendek, hogy végre megszabadulok szenvedéseimtől.

Bali Mihály hóhér kétsegédjével vasárnap reggel fél hét órakor Máramaroszigetre érkezett és késő este állították fel a bitót.

A bitófa felállításához Bali Mihály és két segédje vasárnap délután öt órakor fogott hozzá. Lementek a fogház belső nagy udvarára s a halottaskamara előtt beszögellő tisztáson ásni kezdtek. Először a félméternyi magas havat takarították el egy darabon, aztán megkezdték annak a gödörnek az ásását, a melybe a bitófát el kellett helyezni. Ez azonban nagyon nehezen ment, mert alig értek fél ölnyire, a vascsatornán csendült meg a csákány. Öt órai nehéz munka után végre sikerült megerősíteniök a bitót. Tíz óra este volt ekkor s a hóhér és segédei fáklafénynél dolgoztak. Az akasztófa három méter és negyvenkilencz centiméter magas.

A szomorú aktus hétfőn reggel fél hét órakor történt meg rendkívüli szélviharos, hideg időben. Szürkületkor már mintegy négyezer ember tolongott a törvényszéki épület előtt, a kiket a csendőrök tartottak vissza, miután csak nyolczvan embert volt szabad a kis területre bocsátani. Az akasztófa a fogház udvarán volt fölállítva, a halottaskamara közvetlen közelében. Az udvaron negyven csendőr vigyázott a rendre.

Az elítéltet a fogházfelügyelő és két szuronyos börtönőr vezette elő. Husz vékony nyári ruhában jött ki a vesztőhelyre, s a vászonruha alatt a zsidó rítus szerint való halottas ruha volt. Fehér vászonból készült

alsóruha. Az a három hitközségi tag, a ki tegnap óta vele virrasztott, elkísérte a bitófaig s folyton imádkozott. Rettenetes szélroham nyargalt át az udvaron, mikor Husz Ábrahám a bitófa elé lépett. Összefonta mellén a karjait, hogy védje magát a hideg ellen s megállt a bitófa mellett lévő asztalnál, a melyen az ítélethez tartozó irások voltak. Balázs Pál törvényszéki bíró felolvasta az ítéletet.

Az ítélet kihirdetése teljes husz perczig tartott, s az elítélten látszott, hogy rettenetes kinokat szenved. Ezután így folytatta Balázs bíró, az elítélthez fordulva:

— Önt a legfelsőbb bíróság halálra ítélte. Legyen most nyugodt és bizza a sorát a gondviselésre.

Ezután az oláh tolmács ismét elmondta Husz Ábrahámnak az ítéletet. Az elítélt nyugodt maradt és ezt mondta:

— Köszönöm a király ítéletét. Ártatlan vagyok és ártatlanul halok meg.

Ezután elővette azt a szijat, a melyet a vallásos zsidók imádság közben a kezükön, karjukon és a fejükön átszavartva viselnek, megcsókolta s megcsókolta azt a terítőt is, a melylyel imádság közben beborította magát. Főlegyenesedett, mintha kicserélték volna, hirtelen és messze hallhatóan ezt az imádságot mondta héberül:

— Halljad Izráel, a mi Istenünk örökkévaló, a mi Istenünk egy!

Még imádkozott, mikor megragadták és megkötözték a píbékek s mikor a kötél összeszorította a torkát, akkor is imádkozott még.

A közönség ereiben megfagyott a vér. Két férfi elájult, ezeket a helyszínről ki kellett vezetni.

Mikor a kivégzés megtörtént, Bali Mihály befogta a halott szemét, lekötötte az állát és eltakarta az arcát. A három virrasztó ember ekkor is a bitófa mellett állt és még imádkozott. Az orvosok háromszor vizsgálták meg a kivégzett embert öt percnyi időközökben s negyedóra múlva megállapították, hogy meghalt.

A holttestet félóra múlva levették és bevitték a halottaskamarába, a honnan délután három órakor eltemették. A nép délben is az utcán tolongott még, várva, hogy a holttestet kihozzák a halottasházból.

Lapunk szerkesztője Debreczenben szállt fel arra a vonatra, melyen Bali Mihály utazott vissza Budapestre, hogy jelentést tegyen a befejezett aktusról. A III-ad osztályú fülkében többen voltak, köztük még három karczagi utas is.

— Én Bali Mihály, magyar királyi állami hóhér vagyok — hangzott a bemutatkozás — és nagyon szeretek újságíróval beszélni. 1856-ban, november elsején születtem s most ötvenegy éves multam. Katona lettem husz éves koromban s Boszniában szolgáltam az okkupáció alatt. Akkor történt — 1878-ban — hogy Serajevóban ki kellett végezni három bosnyák foglyot. Napiparancsban megkérdezték a legénységet, hogy ki vállalkozik a felakasztásukra? Nem jelentkezett kérem senki az egész ezredben, erre én kiléptem a sorból s ajánlkoztam, hogy kivégzem a három zsványt. Fel is akasztottam őket. Egy évre rá mindenfelé „hóhér-Balinak“ hívtak az emberek. 1881-ben megnősültem, feleségül vettem Ostyánszki Évát, aki most 47 éves. Amikor 1895-ben Kozarek meghalt, én is pályáztam az állami hóhérságra, ha már ugyanis mindenki hóhérnak nevezett. Hetvenhároman pályáztak az állami hóhér állására, de minden protekció nélkül az én pályázatomat fogadták el. Tizenhárom év óta 23 embert akasztottam fel és ez a Husz Ábrahám a 24-ik volt. Azonban igaz, hogy zsidó még sohasem került kezeim közé. Utoljára két esztendővel ezelőtt Debreczenben akasztottam egy katonát.

— Sokan azt hiszik, — folytatta a hóhér — hogy én erre a mesterségre születtem. Nohát ez nem igaz. Én olyan szelid ember vagyok, hogy egy csirke levágását nem tudnám végig nézni, de azért az embertársaim gyilkosát nyugodt lélekkel felkötöm. Bajom amugy is csak egyszer volt. Szombathelyen Pete Postás Jánost akasztottam és az elítélt azt mondotta a bitó alatt, hogy pofon vág, mielőtt a másvilágra megy. Hanem azért ez is kiadta a lelkét.

— A mesterségem nem valami nagyon szép. És ha nem volna 1280 korona évi fizetésem, ott hagynám. Azt is mondhatom, hogy ismerősömet nem végezném ki, hanem ráhagynám első segédemre, a Goldra. Ez a Gold ott feküdt a kemény fapadon és olyan jóízűen aludt, mint a tej. Megis jegyezte a

— Miért?

— Nem mertem.

— Mitől félt?

— Attól, hogy megtalálom csalni.

— És... és engem is azért nem mert szeretni, Lajos?

— Azért Gitta.

A leány szeméből két könnyesepp szivárgott végig az arcán s hirtelen lehajolt és megcsókolta a fiatal ember kezét.

Azután mindaddig nem szóltak egymáshoz, míg csak a teremőr nem figyelmeztette őket a távozásra.

Akkor felálltak, a leány megigazitotta a kalapját és lenn a Mücsarnok előtt elbucsuztak egymástól. A leány arcán látszott, hogy mondani szeretne valamit, de nem mert szólni s kezét szoritottak.

Mikor már jó távol voltak egymástól, a leány visszafordult, ment egy pár lépést előre, de aztán megint csak visszafordult és pár perc múlva elnyelte az utca sötétje.

levő emberek lelkei közelebb szállanak egymáshoz, mikor a nyugvó nap minden lelket emlékeztet az élet éjszakájára s mikor az utasok megérkeznek a hosszú, bűnbánattal taposott utról... S a buzaszőke haju asszony megütötte a billentyűket. Semmi öröm, semmi vigasz a hangokban, csupa elnyomott panasz, titkos vágyakozás, megadó alázat és zokogó reménység... S azután csönd... Aki az előbb még játszott, most a zongorára borulva zokog s maga, Lajos, a kis fiu, az öreg Babet oléből be akar menni, hogy megvigasztalja a mamát. De az öreg Babet nem engedí. Azt mondja, nem szabad. Csak hadd sirjon a mama: az kell neki... Azután... Azt mondja meg nekem, Lajos, mire tanította magát az a mindig várakozó szomorú asszony?

A fiatal ember fascináltan reszketve nézett a leányra.

— Honnan tudja maga mindezt? — kérdezte izgatottan s megfogta a leány kezét. — Látta, álmolta, vagy honnan tudja?

A leány szomorúan mosolygott,

— Láttam is, meg álmoltam is. Majd

minden történet egyforma szokott lenni. Csak azt mondja még meg, mire tanította magát az a szomorú asszony?

Valamelyik képráma nagyot recscsen ebben a perczen s a fiatal ember összerázkódott.

— Hogy ne csaljak, — mondta halalkan — hogy soha se csaljak meg senkit.

A leány lehajtotta a fejét és tünődve nézett maga elé.

Nézze, Lajos, — mondta gyöngéden s megfogta a fiatal ember kezét — szeretett maga valaha nőt?

A fiatal ember megszorította a leány kezét.

— Magát is szerettem, Gitta.

— És rajtam kívül is szeretett?

— Szerettem.

— Az nem olyan nő volt, mint én vagyok Lajos?

— Nem Gitta.

— És megmondta neki, hogy szereti?

— Nem mondtam.

hóhér. Álmos a fiu, mert Szigeten egész éjszaka a *timár bálon* mulattunk. Az a másik, a vöm, *Hermann* nagyon derék ember, ügyes fiu. A *Gold*, gyümölcsöt, narancsot árul Pesten, kereskedik, jó fiu, már Kozarek idejében szolgált és most ez volt a nyolczvanhatodik akasztása. Bali hóhér, kövér, alacsony, zömök ember, mélyen fekvő, szurós szemekkel, elgörbült orral. Elmondta, hogy nem tudtak aludni egész éjjel, olyan sírást tett a Husz 5 gyereke, kiket reggel 5 órakor már kizavartak a síralomházból.

Az egyik karczagi utas megkérdezte a hóhért, hogy nem szokott e a kivégzettek valamelyikével álmodni? — Nem én sohá. Egyszer ugyan megtörtént; azt álmodtam, hogy akasztani kellene, de a bitótól nagy víz választott el, hát úgy rittam álmomban, mint a gyerek, hogy nem én akaszthattam fel. — Szerkesztőnk megkérdezte, hogy mennyi pénz folyt be a kötélből, Bali panaszkodott, hogy bizony kevés, Szatmáron mikor az ur osztálytársát a Papp Bélát akasztottam, 25 pengő jött be a kötélből, itt alig pár garas. Debreczenben egy katonát akasztottam, ott egy ur előre megvette tőlem 20 koronáért. Azt mondta nagy kártyás és szerencsét hoz e kötélnél — én nem hiszem, nekem igen, de Papp Bélának nem, mert úgy hallom, annak is volt egy darab.

Még igen sokat beszélt és tréfálkozott a rettegett ember, mikor Karczagra értünk. Itt mindnyájan kezét fogtuk vele és kikísért bennünket a kocsi lejárataig, hol szívélyesen még egyszer elbucszott, mondván: üdvözlöm a karczagiakat. Persze ezen aztán jóízűen nevtünk.

Mi igaz az asztalosok szövetkezéséből?

A „Karczagi Hírlap” 1908. január 26-án megjelent számában több fel- és alcím alatt egy cikk jelent meg, mely cikknek tartalma a karczagi asztalosokat úgy erkölcsileg, mint anyagilag súlyosan sértőleg érinti. Már magában a cikk címében fordulnak elő olyan kitételek, melyek nem fedik a valóságot: „*Felozslanak az összes magánműhelyek.*”

Mi alulirott asztalos iparosok, kiknek jóhírnevű asztalos műhelye a karczagi piacon már évtizedek óta fennáll, tiltakozni vagyunk kénytelenek az ilyen híresztelések ellen, nem reclamból, de iparműhelyünk hírnevének jól felfogott érdekében. De nem csak a magunk nevében jelenthetjük ki, hogy az összes asztalosok járultak volna hozzá az ezután alakulandó asztalos szövetkezethez, de több e szakmában működő iparos társaink nevében is.

Az alulirott iparvállalat nem csak a karczagi piacon, de e nemes kun város vidéke előtt is legjobb hírnevnek örvend. Feleslegesnek tartotta tehát, hogy szövetkezzen kezdő asztalosokkal és belemenjen egy olyan vállalatba, mely ránézve semmi kecségetéssel nem bírt. Különösen feleslegesnek tartotta azért is, mert éppen alulirott Paks

Benjámint és társait cég régóta fennálló asztalosműhelyét annyira megnagyobította, hogy a főváros legnagyobb asztalos műhelyeivel felveheti a versenyt. Ipartelepén álló összes gépeit, és pedig: szalag- és körfűrészeket, vésőgépet, gyalupadjaikat, köszörülő- és összes ujonnan beállított modern gépeit egy nyolcz lóerejű benzintorral hajtja. Kiegészítette tehát műhelyét oly nagygyá és olyan modernre tette, hogy nem szorult arra, hogy egy kisebb iparvállalathoz, mint szövetséges társ, beálljon.

Hogy az asztalosiparosok szövetkezete milyen műhelyt állít fel, milyen nagyszabású vállalatot létesít, — üzletreszeit hányan fizették be s mennyien fogják befizetni, alulirott iparvállalat nem keresi, nem bánja, — örömmel üdvözlö, ha asztalos kollegáinak a terve sikerül, de szomorúan látja a mai nehéz megélhetési viszonyok közt azt, mikor az iparos magának anyagi hasznót úgy biztosít, hogy hírlap útján, mely kézről kézre jár, a munkálató közönség kezén megfordul, ott azt a hamis hírt terjeszti, hogy az összes konkurrens megsejtenek és Karczagon ma már csak egy asztalos iparvállalat létezik, és ez a „karczagi asztalosok iparszövetkezete.”

Nem akarjuk itt felsorolni azon asztalosiparosokat még, kik a közös műhelybe nem léptek be, de kijelenthetjük itt, hogy a be nem lépettek száma sokkal nagyobb, mint azoké, kik a közös műhely vezetőségévé alakultak.

Midőn ezt a nagyérdemű közönség tudomására hozzuk egyúttal e helyen bátorodunk azt is megjegyezni, hogy a legmodernebbül berendezett, a fent elősorolt gépekkel felszerelt asztalosműhelyünkben, — melynek vezetését mi magunk, alulirott társaság tagjai, mint szakértő asztalosiparosok, vezetünk — az asztalos ipar mindenféle munkája, úgy mint a *butor-* és *portál-*készítések a legmesszebb menő kivánalmaknak megfelelőleg, az épületmunka a legjobb és legizlésebb kivitelben készül.

Készítünk festett, fényezett és matt bútorokat, olyan kivitelben, olyan pontos s rövid idő alatt hogy azt Karczag város s vidékének közönsége sehol meg nem találhatja.

Igyekezettünk és törekvésünk a legmesszebb menő, fáradozásunk csüggedést nem ismer, egyedüli hivatásunkat képezi az, hogy e nagykun város közönségét lelkiismeretesen szolgáljuk ki, — viszont azt kérjük, hogy bennünket, illetve iparvállalatunkat abban a szíves támogatásban részesítsen, melyet az eddig Paks Benjámint név alatt vezetett asztalos műhelylyel szemben tanusított.

Hazafias üdvözléssel

Paksi Benjámint és társai.

UJDONSÁGOK.

Házasság. id. Nádasdi József karczagi földbirtokos és neje Pethe Róza leányával Rózával f. hó 17-én esküszik örök hűséget

Rimaszombati Sándor, néhai Rimaszombati Sámuel fia.

Halálozás. Uray Imre a tiszaháti kerület képviselője, vasárnap hetei birtokán meghalt.

Az ev. ref. főgymnasium tanárikara f. hó 9-én d. u. 3 órakor tartotta II. szabad lyecumi előadását. *Garzó György* tanár tartott értékes felolvasást Berzsenyiről és Csokonairól, melyet *Fábián Sándor* és *Sándor László* főgymn. tanulók, továbbá *Kerekes Gizella* illusztráltak szavalaikkal. Szép énekszámok nyitották meg és zárták be az előadást, mely iránt a közönség élénk érdeklődéssel viseltetik.

Disztagsági diplomák. A székelysegítő egyesület dísztagjainak részére igen díszes oklevelet készített a Nagykunsági könyvnyomda által, melyet az Egyesület alapító tagjainak is megküldenek.

Rákóczi-pályázat. Karczag város képviselőtestülete az elmúlt évben, Rákóczi és társai hamvai hazahozatalának emlékére, egy, a dicső emlékü fejedelem nevére elnevezett alapítványt tett azon kikötéssel, hogy annak kamatai egy évenként a főgymnáziumban hirdetendő pályázat jutalmazására fordíttassanak. Most hirdette a tanárikar az első pályázatot, mely két részből áll: 1. Rákóczi-óda, díjazása 5 korona. 2. A kurucz költészet méltatása; díjazása 40 korona. A pályázatok beadásának határideje márczius 15. A márczius 27-én tartandó Rákóczi-ünnepélyen a pályanyertes dolgozatok a szerzők által előadottnak.

Homo sapiens. Valami okos ember lehet Karczagon D. Tóth Sándor, a kiváló eszű városatyja. Egyike ő azoknak a fölfujt alakoknak, akiket a bukott gárda juttatott mindenféle városi bizottságba és tisztségbe. Nos hát a D. Tóth Sándor koponyája a Mezőgazdasági takarékpénztár szerdai közgyűlésén újból kongott. Hozzászólt egy tételhez, anélkül, hogy tisztában lett volna annak mibenlétével, civilizatorius jelentőségével. Az érdemes igazgatóság 30 koronát juttatott nyereségy feleslegéből a főgymnázium gyorsírókörének. A jeles közéleti férfi természetesen szót emelt és elárulta: 1. hogy halovány sejtelve sincs arról, hogy ez az adomány hová fordíttatik. 2. beigazolta, hogy nincs az a hasáb fa, amely durvább lehetne az ő lelkületénél. Mikor Madarász Imre elnök megértette vele, nagynehezen az adomány célját, D. Tóth Sándor következőleg protestált ellene:

— Ha a 30 korona az idevalósi úságíróknak legyen, akkor aszondom, hogy lekéek verni mindnek a kezét aki gyorsírózdik.

Mindazáltal D. Tóth Sándor a testvériségnek s a művelődésnek aranyarkanyus bajnoka tovább is vakarózdik.

Hír a mezőturi ref. egyházból. A mezőturi népes ref. egyház harmadik rendes lelkészi állást szervezett s ez állást legújában már be is fogja tölteni. A mezőturiak *Nánassy Lajos* alpai (Észak-Amerika) ref. lelkészt óhajtták egyhangulag meghívni, illetve megválasztani. E derék

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva

Mint hogy értékelten utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelre a gyógyszerárakban — Ára üvegenként 4 — korona

ifju lelkész neve már magában véve is kitűnő ajánló levél. Nánássy Lajos csak nem régen volt a debreczeni főiskolának jeles növendéke, külföldi tanulmányait Sweizban majd Hollandiában folytatta, öt év óta pedig a chicagói, jounstowni és alpai magyar ref. egyházak lelképásztora volt. Theológiai nagy tudásairól, melylyel az új világban is csak dicsőséget szerzett a magyar protestantizmusnak, több egyházi-irodalmi munkája kezeskedik. A választáshoz úgy a turiaknak, mint a kandidálnak sok szerencsét kívánunk.

Áru- és értéktőzsde Szegeden. Kossuth Ferencz kereskedelmi miniszter jóváhagyta a Szegeden tervezett áru- és értéktőzsde alapszabályait. A Szegedi Lloyd-Társulat közgyűlése örömmel vette tudomásul a miniszter elhatározását s valószínű, hogy a szegedi áru- és értéktőzsde még az ősz folyamán megkezdí működését.

Vármegyénk a nagy Rákóczinak. Nagyarányu mozgalom indult meg a nagy Rákóczinak egy monumentalis lovasszobor alkotása iránt s gróf Andrássy Gyula és a nagynevű Rákóczi historikus: Thaly Kálmán védnöksége alatt bizottság alakult, mely az eddig egybegyűlt alap kiegészítésére nyereményekben gazdag sorsjátékot rendez. Az egy koronás sorsjegyek főnyereménye negyvenezer korona. Vannak ezenkívül tízezer, hatezer, ötezer továbbá több kétezer és kilenczezezer korona. Ezeket a hazafiasszerű sorsjegyeket minap küldte meg a bizottság vármegyénk közönségének meggyenk úrhölgyeit pedig felkérte a sorsjegyeknek ismerőseik körében való terjesztésére. Adóssága a magyarnak, hogy II Rákóczi Ferencznek az önzetlen hazaszeretet ez eszményképének szobra legyen, s bizony restelkednünk kell, hogy ily későn hozzuk meg áldozatunkat a dicső Rákóczinak, a ki hazájáért, a mi szabadságunkért, családi tűzhelyét, boidogságát s minden földi javát föláldozta. Tegyük jóvá a régi mulasztást. Hölgyeink! Járjanak elől jó példával! A sorsjegyek nyilvános huzása márczius 15. Budapesten a m. kir. lottóigazgatóságnál (IX. ker. Vámpalota) lesz. A központi sorsjegyiroda Budapesten, IX., Boráros-tér 2. szám alatt van, a hol a hazafias ügy minden önkényes munkatársát szívesen látják. Hisszük, hogy fölhívásunk sok igaz magyar szívben kelt visszhangot és igen sokan a sorsjegyek vételével teszik lehetővé Rákóczi lovasszobrának mielőbbi fölállítását.

Az idén leleplezendő Kossuth-szobrok. A szabadságharc hatvanadik évfordulóján, az idei esztendőben, a már meglévő Kossuth-szobrok száma, amely már is közel van az ötvenhez, hattal fog megszorodni, Nagy ünnepek közt készül leleplezni márczius hó 15-én Pécs város közönsége a Horvai János készítette álló szobrot. Mint értesülünk, a leleplezésre Kossuth Ferenczet is meghívták, de ő, tekintettel a kora tavaszi időjárásra és arra, hogy a pécsiek április végére halasztják a leleplezést, nem jelenhet meg. Nagy-Perkátá főhercegi község Kossuth mellszobrát április 20-án Husvét hétfőjén leplezi le. Május hóban leplezik le az ősz óta teljesen kész nagykarolyi álló szobrot, amelyet Kallós Ede készített. Junius hó közepén Torontál-Vásárhelyen, a pancsova melletti határszéli nagyközségben leplezik le Kossuth Lajos remekül sikerült, életnagyságu szobrát; ezt Pásztor János tehetséges vásárhelyi szobrász készítette. Szeptember hóban Rákospalota nagyközség állítja fel az első, fehér márvány-

ból készült életnagyságu Kossuth-szobrot Barcza Lajos fiatal szobrásztól. Végül leleplezésre kerül október hó folyamán Arad városában Margó Ede pályanyertes szoborműve, mellékalakokkal. Ezenkívül szám szerint még öt Kossuth Lajos-szobor van munkában különböző műtermekben, melyeknek leleplezése az 1909. évben várható.

Szinészet.

Vasárnap délután „Ludas Matyi“ népszimű ment elég jó előadásban. Sok tapsot érdemelt ki Török Margit és Kispálfi János. A többiek is jól helytállottak.

Este, Halmayné felléptével „Az Ördög mátkája“-t adták elő a régebbi vasárnapi közönséghez képest gyér ház előtt. Halmayné kitűnően alakította a czimszerepet. Török Margit (Anna) jó drámai játékaival csalt könnyeket a közönség szemébe. Vámos kitűnően volt ez estén disponálva; gyönyörű ének-számait megismételtették. Tarján (Andor) szintén jó volt, csak hogy kissé ügyetlenül mozgott a színpadon. Rontott az előadáson az, hogy játék közben kellett rendezői tisztet teljesítenie Halmay direktornak, aminek a szereplők gyakorlatlansága volt az oka.

Hétfőn zónában a „Kurucz furiang“ került előadásra. Meglepett az a figyelmetlenség, melyet színészeink tanusítottak. Vámos (Futó kurucz) otthagya partnerét az első felvonás után s a harmadik felvonásban, mikor az összes szereplőknek jelen

kellett volna lenniök, a staszták közül senki sem volt jelen. Ezt a figyelmetlenséget a közönség élénk nehezteléssel fogadta. Halmaynének (Böksi) megérdemelt ünneplésben volt része. Török Margittal (Ilonka) szintén meg volt a közönség elégedve. Tarján (Tény) jól alakított. Kispálfi (Bögözi Lőrincz) oly sok tapsot kapott, mint egy primadonna; méltó jutalma volt. Verböczi Emilia (Borbála) ma egy kissé más volt, mint egyébkor.

Kedden „A kikapós patikárius“ 4 felvonásos vígjátékot adták elő. Az álmos, vontatott előadás talán a közönség kis számának tulajdonítható.

Szerdán két előadás volt. Délután „Az Aranyember“ ment tanulóiifjúsági előadásban óriási kihuzásokkal.

Este félhelyárakkal „Náni, a glogováczi szép svábleány“ került színre. Halmayné (Náni) nagyon kedves volt a czimszerepben. De a többiek egyáltalában nem tudták szerepüket sem, ami által az előadás nem is lehetett jó. Eichler karnagy újból csalt ki néhány gikszeret az előtte lévő ócska ruhatárból. Halmayné és Galambos (Szepi) tánczát tönkretette. Ezt nemcsak mi vettük észre, de maga Halmayné is észrevehetőleg kifejezést adott bosszankodásának a karnagyer hanyatlására felett.

Mindenféle kész házi butorokat, u. m. siffonok, ágyak, asztalok, kredenczek, kanapék, három és öt fiókos komótok; továbbá épület munkákat, u. m. ajtókat, ablakok, padlózások készítését a legszebb kivitelben és a legutányosabb árban elvállalom.

Száraz anyagból erős munka!

Menyasszonyoknak árkedvezmény.

HORNYÁK LAJOS,
asztalos-mester,
2630. sz. alatt.

Hirdetések
felvételnek
a lap kiadóhivatalában.

!!! Hasábos, fűrészelt és vágott tűzifa !!!
legolcsóbb árban kapható

Antal István vasút utcai faterkedésében, bármilyen mennyiségben, kívánatra házhoz is szállitva.

Hasábos tűzifa métermázsója: 1 kor. 92 fill.,
fűrészelt 2 kor. 10 fill., hasított 2 kor. 20 fill.

AZ ÉPÍTŐ KÖZÖNSÉG FIGYELMÉBE!

Olcsó forrás!

Mindenféle épület-
anyag beszerzésére
Szőlőkarókra, ha-
sitott, fűrészelt és gömbölyű; kerégyártóknak: kő-
ris és sziklatalpakra, agyakra és bükkfahasítványokra.

Raktáron van: kátrány, fedelt és elszigetelt
lemez, fekete kátrány és sarbolinum. Olcsón tu-
dunk beszerezni francia hornyolt tetőcserepeket,
mely teljesen vízhatlan.

Sebestyén Testvérek

épület- és tűzifakereskedők.

Fajtiszta

Fehér Orpingtonok,
egy éves tyukok és kakasok, va-
lamint kitűnően fejlett idei
fehér és sárga orpington Jérczék
és kakasok eladók, vagy későbbi
szállításra előjegyezhetők — a vé-
telár felének lefizetése ellenében.

Hemző Lajos

főgymn. tanárnál

Kátay Gábor-utca 632. Karczag.

Magyar királyi államvasutak

téli me-netrendje.

Karczag—Szolnok—Budapest.								Budapest—Szolnok—Karczag.								
Állomások	Tvszsz.	Sz.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Állomások	Gy.v.	Sz.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.	Sz.v.	Gy.v.
	645 I—III.	1707 I—III.	507 I—III.	501 I—II.	609 I—III.	503 I—II.	505 I—III.	603 I—II.		604 I—II.	506 I—III.	610 I—III.	504 I—II.	506 I—III.	608 I—III.	502 I—II.
óra és perc								óra és perc								
Karczag ind.	714	1215	140	420	617	1017	203	607	Budapest ind.	725	900	1220	235	545	705	915
Kisujzállás . . .	746	1247	202	438	647	1039	228	624	Rákos	735	916	1236	246	602	726	927
Fegyvernek . . .	848	110	230	—	721	—	253	—	Nagykátá	830	1041	232	—	754	905	1020
T.-Szentmiklós	925	126	248	508	746	1106	309	654	Ujszász	859	1119	341	406	839	950	1054
Szajol	945	137	301	519	803	1118	321	704	Szolnok	916	1140	407	423	902	1013	1112
Szolnok	1017	200	322	539	825	1131	335	717	Szajol	950	1206	501	—	944	1053	1132
Ujszász	1209	248	410	558	944	1156	441	749	T.-Szentmiklós	1003	1220	524	442	1001	1109	—
Nagykátá	236	345	511	634	1047	—	—	827	Fegyvernek . . .	—	1235	552	453	1019	1127	—
Rákos	431	523	701	737	1210	1230	504	923	Kisujzállás . . .	1030	1252	618	518	1039	1147	1209
Budapest érk.	500	545	720	750	1225	135	624	935	Karczag érk.	1051	119	654	534	1106	1214	1227

Karczag—Nagyvárad—Kolozsvár.								Kolozsvár—Nagyvárad—Karczag.					
Állomások	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Tvszsz.	Sz.v.	Állomások	Sz.v.	Gy.v.	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.
	604 I—II.	506 I—III.	504 I—II.	510 I—III.	502 I—II.	542 I—III.	610 I—III.		507 I—III.	501 I—II.	503 I—II.	505 I—III.	603 I—II.
óra és perc								óra és perc					
Karczag ind.	1052	124	535	1108	1227	505	654	Kolozsvár ind.	559	1110	523	708	259
Püspök-ladány	1108	144	550	1129	1247	545	727	Nagyvárad . . .	1034	232	836	1110	409
Nagyvárad . . .	1226	344	707	148	211	711	1000	Püspök-ladány	1254	356	954	112	527
Kolozsvár érk.	515	827	1030	651	553	—	—	Karczag érk.	138	419	1017	203	607

Karczag—Debreczen—Szatmár.							Szatmár—Debreczen—Karczag.							
Állomások	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Tvszsz.	Sz.v.	Gy.v.	Állomások	Tvszsz.	Sz.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.	Gy.v.	Sz.v.
	1702 I—II.	1708 I—III.	504 I—II.	522 I—III.	1706 I—III.	502 I—III.		1745 I—III.	1707 I—III.	1713 I—III.	1703 I—II.	1705 I—III.	1701 I—II.	1709 I—III.
óra és perc							óra és perc							
Karczag ind.	1052	124	534	654	1216	1229	Szatmár ind.	320	712	1009	630	853	221	238
Püspök-ladány	1118	220	602	727	1237	1247	Debreczen	648	1016	154	847	1140	421	643
Debreczen . . .	1204	329	648	950	218	400	P.-Ladány . . .	516	1134	339	944	117	532	954
Szatmár érk.	216	711	907	253	539	826	Karczag érk.	659	1215	616	1018	203	607	1215

Karczag—Kunmadaras—Tiszafüred				Tiszafüred—Kunmadaras—Karczag			
Karczag ind.	640 ó.	reggel és 3 ⁰⁰	délután személy vonat	Tiszafüred ind.	4 ⁰⁰	reggel és 10 ⁴⁶	dél. e. szem. vonat
K.-Madaras	730	"	" 408	Kunmadaras	512	"	" 12 ¹³
Tiszafüred érk.	827	"	" 531	Karczag érk.	550	"	" 1 ⁰⁰ dél. u.

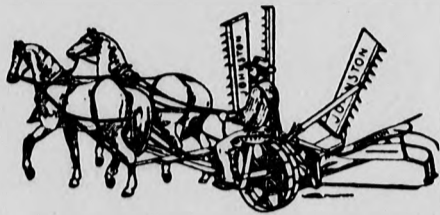
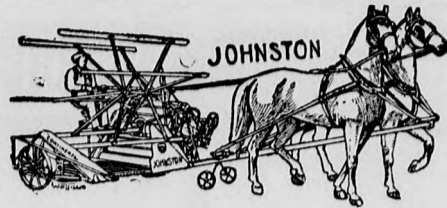
*) Az éjjeli idő esti 6⁰⁰ órától reggeli 5⁵⁹ perczig a perczeket jelző számjegyeknek aláhúzásával van kitüntetve. A gyorsvonatok az óraszámoknak vastagabb nyomtatása által is megvannak jelölve.

A The Johnston Harvester Co.

legmodernebb amerikai speciális aratógépgyár, mely a magyarországi használatra szánt gépeket teljesen a hazai viszonyokra alkalmazva készíti.

Johnston

kévekető aratógépek, marokrakó aratógépek, fűkaszálók, szénaforgatók és gyűjtőgépek a legtökéletesebb szerkezetű, legkönnyebb kezelésű és legmegbízhatóbb munkateljesítésű nemügyártmányok a világon.

A Johnston

aratógépek dőlt gabonában is jó munkát végeznek.

Legfényesebb bizonyítéka a JOHNSTON gépek kiváló voltának, hogy az eddigi tapasztalatok alapján a folyó évi szállításra máris tömeges rendelmények érkeztek és az érdeklődés ezen gépek iránt állandóan fokozódik. Karczag és vidéke számára képvisellel

Halász és Társa

céget Karczagon biztuk meg, amelynél legelőnyösebb feltételekkel és legmesszebbmenő jótállással, ingyenes oktatás és munkábaállításra szerezhethők be e gépek és kiknek a korábbi vásárlók névsora, valamint érdeknélküli elismerő nyilatkozatai bármikor megtekinthetők.

A THE JOHNSTON HARVESTER Co. magyarországi kizárólagos képviselői
BÄCHER RUDOLF MELICHÄR FERENCZ Budapest, VI., Nagymező-u. 68.

TELJESEN INGYEN

50 drb elegáns névjegy annak, ki a „Nagykunsági Könyvnyomda B. T.“

nyomdájában **tíz koronát** meghaladó nyomtatvány megrendelést eszközöl, hol a legelegánsabb **ujévi üdvözetek, névjegyek, eljegyzési, lakodalmi és báli meghívók** s mindenféle nyomtatványok mérsékelt árak mellett, izléses kivitelben készíttetnek el.

Üzleti könyvek

nagy választékban,
különféle nagyságban

rendkívül olcsó árban

kaphatók

a „Nagykunsági Könyvnyomda“-nál
Karczagon, Klers-féle ház.

Erdélyi tarka bab igen jó főző, 50 véka, vékája 4 korona 80 fillérért, Karczagra szállítva eladó. Értekezni lehet: Székely József tanárnál. (Kiss Sándor féle házban.)

Nagykunsági Könyvnyomda Betéti Társaság

könyvnyomdája és könyvkötészete Karczagon.

Fenti czim alatt törvényszékileg bejegyzett czéggel,
a modern technika nagyszerű vívmányaival berendezett

könyvnyomdát

és az ezen műintézethez tartozó

☞ könyvkötészetet ☜

állítottunk fel, szolgáltni akarván ezzel Karczag város iparának előrehaladását, hogy e 23,000 lakossal bíró város közönségét a nyomdászipar terén olyan kiszolgálásban részesíthessük, melyet e vármegyében semmikép, csakis Budapesten kaphatna meg, természetesen ott sokkal magasabb árban. — Elvállalunk és készítünk gyönyörű kivitelben, megkapó izléssel

névjegyeket, eljegyzési, lakodalmi és báli meghívókat, körleveleket,

számlák, táblázatok, levélpapírok, borítékok, memorandumok, rőpiratok, reklamaczédulákat, gyászjelentéseket, falragaszokat a legnagyobb méretekben és mennyiségben rendkívül rövid idő alatt, mert összes nyomdagépeink

motorüzemmel működnek

és így a megrendelt nyomtatványok nagyobb mennyisége csak az ár olcsóságát eredményezi. Szépirodalmi műveket, közgazdasági, ipari és kereskedelmi munkákat, hivatalok, egyesületek, vagy körök részére a leglelküismeretesebb felelőséggel készítünk.

Nyomtatványokat négy szín nyomással állíthatunk elő.

Vállalkozunk hetilapok és napilapok nyomására, mert hatalmas méretű nyomdánk körforgó gépei nagyobb vállalkozások teljesítésére vannak berendezve. Egyetlen kereskedői elv vezeti czégünket: izléses munkát, pontosan a kikötött időre a lehető legolcsóbb árban kiszolgáltatni. — Pártfogást kér

Nagykunsági Könyvnyomda Betéti Társaság.

Műintézetünk a Klecs-féle házban, a Központi óvodával szemben van.